

Toldot 2: Eisav and His Kingdom – The Eternal Battle Against Sheker

1) בראשית פרק כה

(יט) ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: (כ) ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפרדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: (כא) ויעתר יצחק ליקוק לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יקוק ותהר רבקה אשתו: (כב) ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יקוק: (כג) ויאמר יקוק לה שני גוים בבטןך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: (כד) וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: (כה) ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו: (כו) ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם: (כז) ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים: (כח) ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: (כט) ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף: (ל) ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום: (לא) ויאמר יעקב מקרה כיום את בכתך לי: (לב) ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: (לג) ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: (לד) ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה: ס

2) רש"י בראשית פרק כה

(כה) אדמוני - סימן הוא שיהא שופך דמים:
(כז) ויגדלו הנערים ויהי עשו - כל זמן שהיו קטנים לא היו נכרים במעשיהם, ואין אדם מדקדק בהם מה טיבם. כיון שנעשו בני שלש עשרה שנה, זה פירש לבתי מדרשות וזה פירש לעבודה זרה:
יודע ציד - לצוד ולרמות את אביו בפיו, ושואלו אבא היאך מעשרין את המלח ואת התבן, כסבור אביו שהוא מדקדק במצות:
איש שדה - כמשמעו אדם בטל וצודה בקשתו חיות ועופות:
תם - אינו בקי בכל אלה, אלא כלבו כן פיו. מי שאינו חריף לרמות קרוי תם:

3) מיכה פרק ז

(כ) תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם:

4) בראשית פרק א

(א) בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: (ב) והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים: (ג) ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: (ד) וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: (ה) ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד: פ

5) בראשית רבה (וילנא) פרשת בראשית פרשה ב

ד ר"ש בן לקיש פתר קריא בגליות: "והארץ היתה תהו" זה גלות בבל, שנאמר (ירמיה ד) "ראיתי את הארץ והנה תהו". "ובהו" זה גלות מדי, (אסתר ו) "ויבהילו להביא את המן". "וחושך" זה גלות יון, שהחשיכה עיניהם של ישראל בגזירותיהן, שהיתה אומרת להם כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלהי ישראל. "על פני תהום" זה גלות ממלכת הרשעה, שאין להם חקר כמו התהום, מה התהום הזה אין לו חקר אף הרשעים כן. "ורוח אלהים מרחפת" זה רוחו של מלך המשיח, היאך מה דאת אמר (ישעיה יא) "ונחה עליו רוח ה'". באיזו זכות ממששת ובאה? "המרחפת על פני המים", בזכות התשובה שנמשלה כמים, שנאמר (איכה ב) "שפכי כמים לבך". . .

6) ויקרא רבה (וילנא) פרשת שמיני פרשה יג

ה . . . ואת החזיר זו אדום והוא גרה לא יגר ושאינה מגדלת הצדיקים ולא די שאינה מגדלת אלא שהורגת אותם ה"ד" (ישעיה מז) קצפתי על עמי חללתי נחלתי וגו' נחלתי ר"ע וחביריו. ד"א ואת הגמל זו בבל, כי מעלה גרה שגררה מלכות אחריה ואת הארנבת זו יון כי מעלה גרה שגררה מלכות אחריה ואת השפן זו מדי כי מעלה גרה שגררה מלכות אחריה ואת החזיר זו אדום והוא גרה לא יגר שאינה גוררת מלכות אחריה ולמה נקרא שמה חזיר שמחזרת עטרה לבעליה הדא הוא דכתיב (עובדיה א) ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה.

7) תלמוד בבלי מסכת שבת דף קד עמוד א
ואמת מלבן לבוניה? קושטא קאי, שיקרא לא קאי.

8) תלמוד בבלי מסכת תענית דף ה עמוד ב
בטר דסעוד אמר ליה: הכי אמר רבי יוחנן: יעקב אבינו לא מת. אמר ליה: וכי בכדי ספדו ספדניא, וחנטו חנטייא, וקברו קברייא? אמר ליה: מקרא אני דורש, שנאמר (ירמיהו ל') "ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם ה' ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים." מקיש הוא לזרעו - מה זרעו בחיים, אף הוא בחיים.

9) תלמוד בבלי מסכת מגילה דף ו עמוד א
קסרי וירושלים, אם יאמר לך אדם: חרבו שתיהן - אל תאמן. ישבו שתיהן - אל תאמן. חרבה קסרי וישבה ירושלים, חרבה ירושלים וישבה קסרי - תאמן. שנאמר (חזקאל כ"ו) "אמלאה החרבה" - אם מליאה זו חרבה זו, אם מליאה זו חרבה זו. רב נחמן בר יצחק אמר: מהכא, (בראשית כ"ה) "ולאם מלאם יאמץ."

10) בראשית פרק כה
(יט) ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: (כ) ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפתן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: (כא) ויעתר יצחק ליקוק לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יקוק ותהר רבקה אשתו: (כב) ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי לתלך לדרש את יקוק: (כג) ויאמר יקוק לה שני גוים בבטנה ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: (כד) וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: (כה) ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו: (כו) ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם:

11) עובדיה פרק א
(כא) ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליקוק המלוכה: